

Warszawa, 22 listopada 2018 r.

WOJEWODA MAZOWIECKI

WNP-R.4131.28.2018.AW

Rada Gminy Gózd
ul. Radomska 7
26-634 Gózd

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 994, z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

§ 18, § 19, § 20, §§ 23 do 27 oraz § 40 i 41 załącznika stanowiącego Statut oraz § 7, § 9, § 11, § 17 ust. 2 i 4, § 18 ust. 1, § 21, § 22 ust. 4, § 24 ust. 2-4, § 31 ust. 5, § 33, § 37 ust. 2, § 40 ust. 2, § 41 ust. 2, § 42 ust. 1, § 46 ust. 4, § 49 ust. 3, § 60 ust. 5 i ust. 11, § 62 pkt 2, § 67, § 68 ust. 3, § 69, § 71, § 72 ust. 1, § 75 ust. 1 pkt 1, § 88, §§ 89-90 Regulaminu Rady Gminy Gózd, stanowiącego załącznik Nr 3 do uchwały Nr XXXIII/220/2018 Rady Gminy Gózd z dnia 18 października 2018 r. w sprawie uchwalenia Statutu Gminy Gózd.

Uzasadnienie

Rada Gminy Gózd na podstawie art. 3 ust. 1 oraz art. 18 ust. 2 pkt 1 ustawy o samorządzie gminnym, przedmiotową uchwałą uchwaliła Statut Gminy Gózd. Uchwała wpłynęła do organu nadzoru w dniu 24 października 2018 r.

Uchwała w sprawie statutu jest aktem prawa miejscowego regulującym istotne, bardzo ważne kwestie dotyczące jednostki samorządu terytorialnego. Dlatego przy opracowywaniu statutu istotna jest szczególna staranność, a uchwała nie może budzić wątpliwości co do zawartych w niej regulacji.

W ocenie organu nadzoru, nie wszystkie zapisy badanego Statutu i Regulaminu Rady Gminy są prawidłowe.

W § 18 Statutu Rada zapisała, że Wójt uczestniczy w sesjach Rady. Obowiązek ten wprowadzono z przekroczeniem uprawnienia do kształtowania ustroju Gminy. Zadania i obowiązki wójta określają przepisy art. 30 – 33 ustawy o samorządzie gminnym. W tych regulacjach nie ma wskazania dotyczącego konieczności uczestniczenia przez wójta w sesjach rady gminy. Uczestniczenie w sesjach rady gminy jest jedynie uprawnieniem wójta jako organu przygotowującego projekty uchwał rady gminy, a nie jego obowiązkiem (wyrok WSA we Wrocławiu z 7 października 2009 r., sygn. akt III SA/Wr 369/09).

Podobnie, w § 19 Statutu Rada zapisała, że Komisje rady mogą żądać przybycia Wójta na ich posiedzenie. Zapis jest nieprawidłowy ze względów przedstawionych wyżej – Statut nie może w sposób nieuprawniony wprowadzać obowiązków nie przewidzianych prawem.

W § 20 Statutu Rada wskazała, że zastępca wójta przejmuje wykonywanie zadań i kompetencji wójta w przypadku uzyskania upoważnienia od Wójta. Zapis taki nie może się ostać. Dokonując powołania zastępcy, wójt określa jego zadania i kompetencje, samodzielnie kształtując stosunek pracy zastępcy. Zatem zapis Statutu narusza uprawnienia pracodawcy. Ponadto podział zadań pomiędzy wójta i jego zastępcą jest kwestią regulaminową, a nie ustrojową, właściwą dla Statutu.

W §§ 23 do 27 Statutu Rada wprowadziła tytuł „Pracownicy samorządowi”. W ocenie organu nadzoru, uregulowanie materii dotyczącej pracowników urzędu gminy przekracza zakres upoważnienia ustawowego zawartego w art. 3 oraz art. 18 ust. 2 pkt 1 ustawy o samorządzie gminnym i nie dotyczy problemów natury ustrojowej. Kwestie dotyczące statusu pracowników szczegółowo reguluje ustawa o pracownikach samorządowych, zatem wybiórcze przywoływanie jej zapisów w Statucie jest niezasadne.

W § 40 i 41 Rada zawarła regulacje dotyczące, cyt. „przepisów gminnych”. Regulacja ta jest niezgodna z zapisami art. 40 ustawy o samorządzie gminnym, gdzie przewidziano uprawnienie do wydawania aktów prawa miejscowego. Rada w § 40 zamieściła zakres, w jakim mogą powstawać akty prawa miejscowego, jednakże określiła, że zakres ten znajduje oparcie „w przepisach ustawowych”. W § 41 natomiast ustalono, że owe „przepisy gminne” ogłaszane są poprzez rozplakatowanie oraz w BIP, a w Dzienniku Urzędowym, jeśli „ustawa szczególna tak stanowi.”

Tymczasem ustawa o samorządzie gminnym precyzyjnie wyróżnia tzw. akty prawa miejscowego od innych aktów (uchwał). Tylko zwyczajowo można używać zatem sformułowania „przepisy gminne”, określając nim całość gminnych regulacji prawnych o różnym charakterze. W art. 40 ust. 1 ustawy wskazano, że akty prawa miejscowego znajdują źródło w delegacjach ustawowych. W ust. 2 dokonano rozszerzenia, wskazując, że sama ustawa o samorządzie gminnym stanowi źródło prawa miejscowego w zakresie spraw tam określonych (te sprawy rada wskazała w § 40). Ponadto warunkiem wejścia w życie aktu prawa miejscowego jest jego publikacja w Dzienniku Urzędowym, zgodnie z ustawą z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1523).

Zatem wskazane zapisy Statutu wprowadzają nieprawidłową terminologię oraz procedurę niezgodną ze wskazanymi ustawami.

Z kolei w Regulaminie Rady Gminy stanowiącym załącznik Nr 3 do uchwały, Rada wprowadziła kolejne nieprawidłowe zapisy.

W § 7 Regulaminu Rada określiła zadania Przewodniczącego Rady, a w przypadku jego nieobecności właściwego Wiceprzewodniczącego.

Zgodnie z ustawą o samorządzie gminnym, zadaniem przewodniczącego jest wyłącznie organizowanie pracy rady oraz prowadzenie jej obrad. Oznacza to obowiązek podejmowania czynności mających na celu sprawne funkcjonowanie rady gminy. W doktrynie wymienia się takie zadania przewodniczącego, jak: planowanie prac rady i ich inicjowanie, koordynowanie i nadzorowanie prac komisji, ustalanie porządku obrad, zwoływanie sesji, zawiadamianie radnych i społeczności o zwołaniu sesji, wykonywanie czynności związanych z prowadzeniem

obrad (otwarcie sesji, stwierdzenie jej prawomocności, udzielanie głosu, zarządzanie głosowań zamknięcie sesji itp.).

Szereg wskazanych w Statucie uprawnień Przewodniczącego jest nieprecyzyjnych lub niezgodnych z prawem.

W pkt 1 zapisano, że "przewodniczący reprezentuje radę na zewnątrz". Sformułowanie takie jest nieprecyzyjne, co budzi obawy, iż zostaną przekroczone granice wyznaczone przepisami prawa. Nie ma podstaw do przyznawania przewodniczącemu innych uprawnień, ani rozszerzania tych uprawnień ponad nadane w art. 19 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym (wyrok NSA z dnia 17 stycznia 2001 r. sygn. akt II SA 1525/00 oraz wyrok WSA w Gliwicach z dnia 3 listopada 2008 r. sygn. akt IV SA/G1 396/08). W katalogu zadań przewodniczącego rady, określonych w art. 19 ust. 2 ustawy, nie mieszczą się też inne zadania wskazane w § 7 Regulaminu Rady, w szczególności do przekładania wykładni Statutu i regulaminu rady po zasięgnięciu opinii rady prawnego, czy podejmowania decyzji o sposobie głosowania cyt.: „w sprawach nietypowych, nieustalonych ustawą ani regulaminem” – ustawa przewiduje wszelkie możliwe sytuacje, tworzenie kompetencji do decydowania o innych niż ustawowe sposobach głosowania jest rażąco sprzeczne z prawem.

W § 9 Regulaminu Rada powtórzyła zapis o możliwości reprezentowania Rady przez Przewodniczącego na zewnątrz, oraz rozszerzyła zapis o możliwość reprezentowania Przewodniczącego przez pełnomocnika - w tym przypadku wyłącznie przez radnego. Zapis taki jest istotnie sprzeczny z prawem. Zgodnie z art. 19 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym, w przypadku nieobecności przewodniczącego i nie wyznaczenia wiceprzewodniczącego, jego zadania wykonuje wiceprzewodniczący najstarszy wiekiem. W zdaniu drugim art. 19 ust. 2 ustawy uregulowano, że przewodniczący może wyznaczyć do wykonywania swoich zadań wiceprzewodniczącego. Niedopuszczalne jest przekazywanie przez przewodniczącego kompetencji do reprezentowania rady na zewnątrz na rzecz innego pełnomocnika, będącego radnym. Stanowisko to znalazło wyraz w wyroku WSA w Gliwicach z dnia 3 listopada 2008 r., IV SA/G1 396/08.

W § 11 Regulaminu Rada uchwaliła, że w razie nieobecności Przewodniczącego jego zadania wykonuje jeden z Wiceprzewodniczących, w kolejności ustalonej przez Radę Gminy. Zapis ten jest nieprawidłowy – Rada nie wskazała, w jaki sposób i kiedy ma ustalić ową kolejność. Ponadto problem jest rozwiązany przez ustawodawcę w art. 19 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym - przewodniczący może wyznaczyć do wykonywania swoich zadań wiceprzewodniczącego, a w przypadku nieobecności przewodniczącego i niewyznaczenia wiceprzewodniczącego zadania przewodniczącego wykonuje wiceprzewodniczący najstarszy wiekiem.

W § 17 ust. 2 Regulaminu Rada uchwaliła, że nadzwyczajną sesję Rady można zwołać na wniosek m.in. co najmniej 1/3 statutowego składu Rady. Zapis powyższy jest niezgodny z art. 20 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym, który brzmi cyt.: „Na wniosek wójta lub co najmniej 1/4 ustawowego składu rady gminy przewodniczący obowiązany jest zwołać sesję na dzień przypadający w ciągu 7 dni od dnia złożenia wniosku”. Ust. 4 wskazanego paragrafu Regulaminu nie poddaje się ocenie ze względu na błędy językowe.

W § 18 ust. 1 Regulaminu Rada zapisała, że sesje przygotowuje Przewodniczący z Wiceprzewodniczącym i Wójtem. Zapis ten jest nieprawidłowy, gdyż narusza

samodzielność Przewodniczego Rady i jego uprawnienia jasno określone w art. 19 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym.

W § 21 Regulaminu Rada określiła możliwość wyłączenia jawności sesji i obrad przy drzwiach zamkniętych. Uchwalono, iż jawność jest wyłączona, gdy przedmiotem sesji są sprawy objęte z mocy przepisów szczególnych tajemnicą państwową lub służbową, oraz gdy tak postanowią radni ze względu na ważny interes społeczny.

W ocenie organu nadzoru, Rada rażąco przekroczyła swoje kompetencje. Art. 11b ustawy o samorządzie gminnym stanowi, że działalność organów gminy jest jawna, a jawność ta obejmuje w szczególności prawo obywateli do uzyskiwania informacji, wstępu na sesje rady gminy i posiedzenia jej komisji a także dostępu do dokumentów wynikających z wykonywania zadań publicznych, w tym protokołów posiedzeń organów gminy i komisji rady gminy. Ograniczenia jawności mogą wynikać wyłącznie z ustaw, ale nie z aktów niższego rzędu, np.: zapisanych w statucie gminy (tak WSA w Rzeszowie w wyroku z 7 listopada 2007 r., II SA/Rz 438/07). Ponadto, jak orzekł Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 6 kwietnia 2001 r., sygn. III RN 87/00 „Rada gminy nie może określić w akcie prawa miejscowego, że dopuszczalne jest tajne głosowanie nad sprawą należącą do jej kompetencji”.

W § 22 ust. 4 Regulaminu Rada uchwaliła, że członek rady gminy w razie niemożności uczestniczenia w sesjach rady jest obowiązany usprawiedliwić swoją nieobecność przed terminem posiedzenia. Powyższy zapis w sposób istotny narusza prawo, gdyż rada nie może bez wyraźnego upoważnienia ustawowego, a takowego brak, stosować wobec radnego żadnych środków dyscyplinujących w przypadku niemożności uczestniczenia w obradach, niezależnie od oceny, że ma to znamiona uchylania się przez niego od obowiązku uczestniczenia w pracach Rady i jej Komisji, np. poprzez nakładanie obowiązku usprawiedliwiania nieobecności na sesji Rady lub posiedzeniu Komisji.

W § 24 w ust. 2 i 4 Regulaminu zapisano regulacje nie mające niż wspólnego z aktem o charakterze ustrojowym. Ust. 3 tego przepisu nie poddaje się ocenie ze względu na błąd stylistyczny, powodujący nieczytelność regulacji.

W § 31 ust. 5 Regulaminu dano uprawnienie Przewodniczącemu do nakazania opuszczenia sali osobom pośród publiczności, które zakłócają porządek obrad bądź powagę sesji. Wprowadzenie do statutu gminy, a zatem do aktu prawa miejscowego sankcji w postaci nakazu opuszczenia sali, przy czym o nałożeniu takiej sankcji miałyby decydować przewodniczący rady, narusza zasadę jawności działania organów gminy wyrażoną w art. 11b ust. 1 i 2 ustawy o samorządzie gminnym oraz w art. 61 Konstytucji RP - prawo to obejmuje dostęp do dokumentów oraz wstęp na posiedzenia kolegialnych organów władzy publicznej pochodzących z powszechnych wyborów z możliwością rejestracji dźwięku lub obrazu. Zgodnie z Konstytucją ograniczenie tych praw może nastąpić wyłącznie ze względu na określone w ustawach ochronę wolności innych osób, porządku publicznego, bezpieczeństwa lub ważnego interesu gospodarczego państwa. Nie do zaakceptowania jest zatem sytuacja, iż o jego ograniczeniu decydują miejscowe regulacje. Zakłócanie porządku obrad może stanowić wykroczenie. Nic zatem nie stoi na przeszkodzie, aby w takiej sytuacji przewodniczący rady zwrócił się o pomoc do uprawnionych służb - policji czy straży miejskiej.

W § 33 Regulaminu Rada uchwaliła, że sprawy osobowe Rada rozpatruje w obecności zainteresowanego, ale może postanowić inaczej. Przepis taki nie może się ostać, bo nie wiadomo o jakie sprawy chodzi – system prawa polskiego nie zna pojęcia „sprawy osobowe”. Przepis zatem nie poddaje się żadnej ocenie i jest całkowicie nieczytelny.

W § 37 ust. 2 Regulaminu Rada zapisała, że do wszystkich osób pozostających w miejscu obrad po zakończeniu sesji mają zastosowanie ogólne przepisy porządkowe właściwe dla danego miejsca. Regulacja powyższa jest niejasna, nieprecyzyjna, nie jest znany cel tej regulacji i jej zamieszczenie w Statucie – kwestie organizacyjne mają swoje miejsce w regulaminach porządkowych.

W § 40 ust. 2 Regulaminu Rada określiła, kiedy uchwała jest prawomocna. Przepisy ustrojowe nie znają pojęcia prawomocności aktu normatywnego. Zatem Radzie nie wolno wprowadzać nowych konstrukcji prawnych, nie mających odniesienia w systemie prawa.

W § 41 ust. 2 Regulaminu Rada uchwaliła, że dopuszcza się utajnienie głosowania w sprawach, w których jawność nie jest wymagana. Zapis ten jest niedopuszczalny. Ograniczenia jawności mogą wynikać wyłącznie z ustaw – poza takimi przypadkami, wyraźnie określonymi prawem, obowiązuje zasada jawności. Zasadą jest, że jawność jest wymagana zawsze.

W § 42 ust. 1 Regulaminu Rada określiła podmioty, które mogą wystąpić z inicjatywą podjęcia uchwały. Rada zawężyła krąg podmiotów do Komisji rady, wójta i co najmniej 5 –ciu radnych. W ocenie organu nadzoru, takie ograniczenie jest niezgodne z niektórymi zapisami ustawy o samorządzie gminnym, m.in. z art. 19 ust. 4 ustawy, stanowiącym, że odwołanie przewodniczącego i wiceprzewodniczącego rady gminy następuje na wniosek co najmniej $\frac{1}{4}$ ustawowego składu rady, czy art. 28b ust. 1 ustawy, stanowiącym, że z wnioskiem o przeprowadzenie referendum w sprawie odwołania wójta z przyczyny innej niż nie udzielenie mu absolutorium może wystąpić co najmniej $\frac{1}{4}$ ustawowego składu rady – co w obu wypadkach oznacza 4 radnych, czy też art. 5b ust. 2 ustawy, stanowiącym iż z wnioskiem o wyrażenie zgody na utworzenie młodzieżowej rady gminy mogą wystąpić zainteresowane środowiska.

W § 46 ust. 4 Regulaminu Rada zapisała, że uchwały prawa miejscowego podlegają ogłoszeniu na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Gminy i poszczególnych sołectwach. Zapis jest niedopuszczalny. Jak stanowi art. 88 ust. 1 Konstytucji RP, warunkiem wejścia w życie aktów prawa miejscowego jest ich ogłoszenie. Ogłoszenia dokonuje się w Dzienniku Urzędowym, a nie na tablicy.

W § 49 ust. 3 Regulaminu Rada uchwaliła, że w głosowaniu w przypadku równej liczby głosów „za” i „przeciw” rozstrzyga głos Przewodniczącego. Zapis ten rażąco narusza porządek prawny. Projekt każdej uchwały wymaga przegłosowania. W braku uzyskania większości głosów lub w przypadku uzyskania równej liczby głosów „za” i „przeciw”, określona uchwała nie zostaje podjęta, a więc nie funkcjonuje w obrocie prawnym. A zatem uzyskanie tzw. remisowego wyniku głosowania oznacza, że projekt uchwały nie uzyskał wymaganej, zwykłej większości głosów. Przyznanie przewodniczącemu komisji głosu uprzywilejowanego jest niedopuszczalne jako pozbawione podstawy prawnej.

W § 60 ust. 5 Regulaminu Rada zapisała, że Komisje rady mogą korzystać doraźnie z pomocy osoby posiadającej wiadomości w danym temacie (pisownia oryginalna). Ponadto, w ust. 11 zapisano, że komisje mogą podejmować współpracę z komisjami innych gmin i innymi podmiotami. Pierwszy zapis jest ogólnikowy i niejasny – czy Rada miała na myśli np. przechodnia, którego komisja zna i wie, że zna się na jakimś temacie? Rada i jej komisje działają w oparciu o ustawę i nie można określać ich zasad stosując potoczny aparat pojęciowy. Co do uprawnień „międzygminnych” komisji, to przypomnieć należy, że komisje są jedynie organami pomocniczymi rady i nie mają samodzielnych kompetencji, w tym prawa współdziałania z organami innych gmin.

W § 62 pkt 2 Regulaminu Rada uchwaliła, że do zadań Komisji Skarg, Wniosków i petycji należy rozpatrywanie wniosków i petycji składanych przez obywateli. Zapis ten jest niezgodny z art. 2 ust. 1 ustawy o petycjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 870), który stanowi, że cyt: „ Petycja może być złożona przez osobę fizyczną, osobę prawną, jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną lub grupę tych podmiotów, zwaną dalej „podmiotem wnoszącym petycję” do organu władzy publicznej, a także do organizacji lub instytucji społecznej w związku z wykonywanymi przez nią zadaniami zleconymi z zakresu administracji publicznej”. Tak więc petycja może być złożona nie tylko przez obywateli, ale także inne osoby i podmioty wskazane w ustawie o petycjach.

W § 67 Regulaminu Rada uchwaliła, że po rozpatrzeniu petycji Komisja skarg i wniosków i petycji podejmuje inicjatywę uchwałodawczą i wraz z projektem uchwały przekazuje Przewodniczącemu Rady celem wprowadzenia jej do porządku obrad, lub składa do Wójta wnioski w sprawie podjęcia przez niego inicjatywy uchwałodawczej w sprawie, która była jego przedmiotem. Zapis jest nieprawidłowy, albowiem Komisja może jedynie przedstawić Radzie, a nie Przewodniczącemu czy wójtowi, projekt uchwały. Ponadto w dalszej części paragrafu wprowadzono podwójnie ust. 2 dotyczący komisji rewizyjnej jak również § 6, co czyni cały paragraf całkowicie nieczytelny.

W § 68 ust. 3 Regulaminu Rada uchwaliła, że radny winien usprawiedliwić swoją nieobecność na sesji lub komisji, składając stosowne pisemne wyjaśnienia. Powyższy zapis w sposób istotny narusza prawo, gdyż rada nie może bez wyraźnego upoważnienia ustawowego, a takowego brak, stosować wobec radnego żadnych środków dyscyplinujących w przypadku niemożności uczestniczenia w obradach, niezależnie od oceny, że ma to znamiona uchylania się przez niego od obowiązku uczestniczenia w pracach Rady i jej Komisji.

W § 69 Regulaminu Rada zapisała o możliwości ukarania radnego karą upomnienia, w przypadku notorycznego uchylania się od wykonywania przez niego obowiązków oraz iż rada podejmie uchwałę w sprawie. Zapis taki jest niedopuszczalny, albowiem mandat radnego gminy jest mandatem wolnym. Oznacza to że za wyniki swoich działań wynikających z wykonywania mandatu, radny ponosi odpowiedzialność polityczną tylko przez wyborcami. Ponadto w przepisach prawnych brak jest możliwości zastosowania wobec radnego sankcji, jeżeli nie wykonuje swoich obowiązków lub wykonuje je nieprawidłowo. Zatem ani rada, ani jej przewodniczący nie mogą stosować wobec radnych środków dyscyplinarnych (wyrok NSA z 17 listopada 1995 r., SA/Wr 2515/95).

W § 71 Regulaminu Rada zamieściła przepisy regulujące stosunki prawne pomiędzy radnym a pracodawcą radnego. Wskazana materia nie powinna być zamieszczona w statucie gminy, gdyż nie ma delegacji do wprowadzania takich postanowień w statucie.

W § 72 ust. 1 Regulaminu, Rada uchwaliła, że wójt udziela radnym pomocy w wykonywaniu mandatu (realizowaniu ich uprawnień i pomaga w wykonywaniu jego obowiązków). Materia powyższa przekracza zakres upoważnienia ustawowego zawartego w art. 3 oraz art. 18 ust. 2 pkt 1 ustawy o samorządzie gminnym i nie dotyczy problemów natury ustrojowej.

W § 75 ust. 1 pkt 1 Regulaminu Rada uchwaliła, że Rada może podjąć uchwałę o przeprowadzeniu referendum w sprawie odwołania wójta z przyczyny innej niż nieudzielenie Wójtowi absolutorium jedynie na wniosek co najmniej 1/3 ustawowego składu rady przy zastosowaniu wymogów zapisanych w pkt 1-4. Zapis taki jest sprzeczny z art. 20 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym który stanowi, że radni mogą wystąpić z inicjatywą podjęcia stosownej uchwały, przy czym wniosek w sprawie wymaga poparcia przez co najmniej ¼ ustawowego składu rady. Z żadnego przepisu prawa nie wynika zaostrenie wymogu przy podejmowaniu inicjatywy uchwałodawczej w powyższej sprawie.

W § 88 Regulaminu Rada zapisała, iż uprawnienia określone w § 80 i 81 nie znajdują zastosowania w trzech wymienionych przypadkach. Zapis jest nieczytelny - odsyła się do paragrafów stanowiących o działalności i organizacji klubu radnych, a zapewne nie o to chodziło autorowi, ale nie wiadomo, co Rada miała na myśli. Jeśli chodziło o dostęp do dokumentów, to należałoby zwrócić przy okazji uwagę, że w § 88 pkt zawarto regulację co prawda mało zrozumiałą, ale jednak wskazującą na niezgodność z przepisami dotyczącymi dostępu do informacji publicznej.

W §§ 89-90 Statutu Rada uchwaliła, cyt.: „Rada może organizować wspólne sesje z innymi radami gmin lub powiatu. Wspólna sesja jest zwoływana dla omówienia spraw wspólnych dla danych terenów oraz z okazji uroczystości.”

W ust. 2 Rada uregulowała procedurę zwoływania takiej sesji.

Zapis powyższy stanowi istotne naruszenie prawa, albowiem określa materię wykraczającą poza określone granice swobody rady gminy w kształtowaniu statutu gminy. Zgodnie bowiem z art. 22 ustawy o samorządzie gminnym, regulacje zawarte w statucie dotyczyć mają organów gminy i zagadnień wewnątrzgminnych i nie mogą normować trybu pracy organów innej jednostki samorządu terytorialnego. Uchwalenie w Statucie materii wykraczającej poza wyznaczone ustawowo granice przedmiotowe, skutkować musi nieważnością regulacji. Stanowisko powyższe znalazło wyraz w wyroku WSA w Opolu z dnia 2 listopada 2009 r., II SA/Op 290/09.

Biorąc powyższe pod uwagę uznać należy, uchwała Rady Gminy we wskazanych przepisach narusza prawo w sposób istotny, co uzasadnia stwierdzenie nieważności uchwały w części.

Informuję, że rozstrzygnięcie nadzorcze wstrzymuje wykonanie uchwały z mocy prawa w zakresie objętym orzeczeniem, z dniem jego doręczenia.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze Gminie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od daty doręczenia, wnoszona za moim pośrednictwem.

WOJEWODA MAZOWIECKI

Zdzisław Biliński